



ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
Ν. ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Φιλώτα 3 - Πρέβεζα - Τ.Κ.: 48100
Τηλ.: 2682 181 002 - Fax: 2682 181 814 - Κιν.: 6932 646 797
e-mail: byzantium.preveza@gmail.com



Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης,
κ.κ. Βαρθολομαῖος

Γράφει ὁ
Θεολόγος - Ἐκκλησιαστικὸς Ἱστορικός - Νομικός
Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛ. ΣΙΔΗΡΑΣ

URBI ET ORBI
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ Ο ΠΑΝΥ

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
ΚΑΙ ΗΓΗΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ ΤΕΤΙΜΗΜΕΝΗΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΟΥΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ
ΟΙΑΚΟΣΤΡΟΦΙΑΣ (1991-2021)

Τί ἐστί Πατριάρχης; «Ὁ Πατριάρχης ἐστὶν εἰκὼν ζῶσα
Χριστοῦ καὶ ἔμφυχος, δι' ἔργων καὶ λόγων χαρακτηρί-
ζουσα τὴν ἀλήθειαν. Τέλος αὐτῷ, ἡ τῶν καταπεπιστευ-
μένων ψυχῶν σωτηρία καὶ τό ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς
ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν ἐνώπιον βασιλέως καὶ
οὐκ αἰσχύνεσθαι...»

(«Ἐπαναγωγή», Νομικὸν Βιβλίον
Βασιλείου Μακεδόνης καὶ Λέοντος Σοφοῦ)

Τά ιστορικά βήματα ενός μεγάλου εκκλησιαστικού ανδρός και ηγήτορος τῶν Πανορθοδόξων, ὅπως εἶναι ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, δέν ἀποτελοῦν ἀπλῶς μία τυπική καί ἀνούσια καταγραφή ιστορικῶν γεγονότων, ἀλλά ἀφενός μὲν ἀποδεικνύουν τήν αὐτοθυσιαστική καί κενωτική, σταυρική καί ἐν ταυτῷ ἀναστάσιμη οἰκουμενική διακονία ἀγάπης καί ὄχι κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πρωτοθρόνου τῶν Προκαθημένων τῆς ἀνά τήν οἰκουμένη Ὁρθοδοξίας ὑπέρ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί πάσης Ὁρθοδόξου ζωῆς ὑπάρξεως πρὸς δόξαν πάντοτε τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἀφετέρου δέ καταξιώνουν καί δικαίωνουν τό πέρασμα αὐτοῦ ἀπό τήν ἐπίγεια ζωή καί τόν κόσμο τοῦτο, ὥστε «ἄξιον καί δίκαιόν ἐστι» νά τιμᾶται τό Ἰωβηλαῖον τῆς Τριακονταετοῦς Οἰκουμενικῆς Πατριαρχικῆς Οἰακοστροφίας καί Πηδαλιουχίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς νοητῆς νηός, ἥτοι τῆς πολυμαρτυρικῶς καθηγιασμένης Πρωτοθρόνου καί Πρωτευθύνου Μητροῦς Ἀγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, ἄνευ τῆς χρήσεως ἢ ἐπιδείξεως ἐφήμαρτων ρουβλίων καί κρατικῆς ἰσχύος. Καίτοι μάλιστα ἀπό ιστορικῆς ἀπόψεως τυγχάνει μέγιστο τό γεγονός τῆς συμπληρώσεως τριάκοντα συναπτῶν ἐτῶν ἀπό τῆς ἐκλογῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στόν πάνσεπτο καί πολυμαρτυρικό Ἀποστολικό, Πατριαρχικό καί Οἰκουμενικό Θρόνο, ἐντούτοις ὁ ἴδιος ἐόρτασε καί τίμησε τό γεγονός μέ ἐκκλησιαστική λιτότητα καί οὐχί μέ κοσμικότητα, ἥτοι μέ τήν τέλεση Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Θείας λειτουργίας στόν Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου μέ τήν παρουσία ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Αὐτά τά ιστορικά βήματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου εἶναι ἰσάξια, ἰσότιμα καί ἰσόκυρα ἐκείνων τῶν Ἀγίων Προκατόχων αὐτοῦ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Ε', Ἰωακείμ τοῦ Γ' καί πλειάδος ἄλλων Ἀγίων

ἀγωνιστῶν ὑπέρ τοῦ Γένους καί τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ καί Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προκατόχων του, ἐπαληθεύοντας ὅτι ὄντως «Ὁ Πατριάρχης ἐστὶν εἰκὼν ζῶσα Χριστοῦ καί ἔμψυχος, δι' ἔργων καί λόγων χαρακτηρίζουσα τήν ἀλήθειαν. Τέλος αὐτῷ, ἡ τῶν καταπεπιστευμένων ψυχῶν σωτηρία καί τό ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί τῆς ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν ἐνώπιον βασιλέως καί οὐκ αἰσχύνησθαι...» («Ἐπαναγωγή», Νομικόν Βιβλίον Βασιλείου Μακεδόνος καί Λέοντος Σοφοῦ).

Ὁ ἀπὸ Γέροντος Χαλκηδόνος, Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὁ Α', κατὰ κόσμον Δημήτριος Ἀρχοντώνης, ἐγεννήθη τήν 29η Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1940 στό χωριό Ἅγιοι Θεόδωροι τῆς μαρτυρικῆς ἐλληνικῆς νήσου Ἰμβρου ἀπὸ εὐσεβεῖς καί φιλόθεους γονεῖς, τόν Χρῆστο καί τήν Μερόπη.

Τά ἐγκύκλια μαθήματα διδάχτηκε στήν γενέτειρά του καί στή συνέχεια, ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀποφοίτους τῆς Κεντρικῆς Σχολῆς Ἰμβρου, στήν Κωνσταντινούπολη, στό περίφημο Ζωγράφειο Λύκειο. Μετά ταῦτα, εἰσῆχθη στήν περιώνυμη Ἱερά Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης ἀπὸ τήν ὁποία ἀποφοίτησε ἀριστοῦχος, κατὰ τό ἔτος 1961, ἀφοῦ ὑπέβαλε τήν ἐναίσιμη ἐπὶ πτυχίῳ διατριβή του, ὑπὸ τόν τίτλο: «Ἀνασύστασις λυθέντος γάμου».

Ἀμέσως μετά τήν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τήν Θεολογική Σχολή, κατὰ τήν 13ην Αὐγούστου 1961, ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ Γέροντός του, ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἰμβρου καί Τενέδου, ἔπειτα Ἡλιουπόλεως καί Θείρων, εἴτα δέ Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος καί μετονομάστηκε Βαρθολομαῖος πρὸς τιμὴ καί εἰς ἀνάμνηση «Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ», διορθωτοῦ καί ἐκδότου τῶν μηνιαίων καί ἄλλων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τήν Ἰμβρο καί θεωρεῖται ὡς ὁ φωτιστὴς αὐτῆς. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἤδη συμπλήρωσε, χάριτι Θεοῦ, καί τό «Χρυσὸν Ἰωβηλαῖον» σεπτῆς ἐξηκονταετοῦς λευϊτικῆς διακονίας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία (1961-2021).

Από τοῦ ἔτους 1961 καί μέχρι τό 1963 ἐξεπλήρωσε τίς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός καί ἐν συνεχείᾳ μετέβη στήν Εὐρώπη γιά περαιτέρω σπουδές ὡς ὑπότροφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Στήν Ἑσπερία καί γιά τά ἔτη, 1963-1968, μετεκπαιδεύθηκε στό Ἰνστιτοῦτο Ἀνατολικῶν Σπουδῶν Ρώμης, στό Οἰκουμενικό Ἰνστιτοῦτο Bossey Ἑλβετίας καί στό Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Εἰδικευθεῖς στό Κανονικό Δίκαιο, ἀνηγορεύθηκε διδάκτωρ τοῦ Ἀνατολικοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Ρώμης, ἀφοῦ ὑπέβαλε πρωτότυπη διατριβή, μέ θέμα: «Περί τήν Κωδικοποίησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Κανονικῶν Διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ». Εἶναι δέ χαρακτηριστική ἡ ἔφεσή του νά ἐκμανθάνει καί νά ὁμιλεῖ πολλές ξένες γλῶσσες, πράγμα πού τόν βοήθησε, κατά τήν διάρκεια τῶν πολυετῶν σπουδῶν του, νά μελετᾷ ἐπιστημονικά τήν ξένη βιβλιογραφία καί νά ἐπικοινωνεῖ προσηγῶς μέ ὅλους, προβάλλοντας τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδόξιας ἀνά τήν ὑφήλιο.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν μεταπτυχιακῶν καί διδακτορικῶν του σπουδῶν στήν Εὐρώπη ἐπέστρεψε, κατά τό ἔτος 1968, στήν Κωνσταντινούπολη καί διορίστηκε βοηθός Σχολάρχου στήν Ἱερά Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης, ὅπου ἐπρόκειτο νά διδάξει ὡς τακτικός καθηγητής τό μάθημα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἀλλά τό Τουρκικό Κράτος αἰφνιδίως καί αὐθαιρέτως ἀπαγόρευσε τήν λειτουργία τῆς Τροφῆς καί παλαιφάτου Σχολῆς, κατά τό ἔτος 1971, ὅποτε τό ὄνειρό του γιά ἀκαδημαϊκή καριέρα δέν πραγματοποιήθηκε. Κατά τό ἔτος 1969, στό ναῖδριο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός του, Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος καί μετά τήν παρέλευση ἑξαμήνου ὁ ἀοίδιμος Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηνάγορας ὁ Α΄ τοῦ ἀπένειμε καί τό ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, στό ἰδιαίτερο πατριαρχικό παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

Ὅταν ὁ ἀπό Ἰμβρου καί Τενέδου Δημήτριος ἐξελέγη Οἰκουμενικός Πατριάρχης (1972) καί ἵδρυσε τό ἰδιαίτερο Πατριαρχικό Γραφεῖο, ἐκάλεσε ὡς πρῶτο Διευθυντή αὐτοῦ τόν νεαρό

τότε Ἀρχιμανδρίτη Βαρθολομαῖο Ἀρχοντώνη, τόν ὁποῖο προήγαγε κατά τό ἐπόμενο ἔτος, τά Χριστούγεννα τοῦ 1973, σέ Ἐπίσκοπο καί Μητροπολίτη Φιλαδελφείας. Ὑπῆρξε μάλιστα ὁ νεώτερος σέ ἡλικία Μητροπολίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μόλις 33 ἐτῶν. Ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ νεοῖδρυθέντος ἰδιαίτερου Πατριαρχικοῦ Γραφείου ἔμεινε μέχρι τῆς ἐκλογῆς του στήν Γεροντική Μητρόπολη Χαλκηδόνος, κατά τόν Ἰανουάριο τοῦ 1990, στήν ὁποία διεδέχθη τόν μακαριστό Γέροντά του, Μητροπολίτη Χαλκηδόνος Μελίωνα Χατζῆ. Ἀπό τόν Μάρτιο τοῦ 1974, ὅταν ἐξεδήμησε εἰς Κύριον ὁ Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων Δωρόθεος καί μέχρι τῆς ἀναρρήσεώς του στόν Οἰκουμενικό Θρόνο, διετέλεσε μέλος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, καθῶς καί πολλῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, συμβάλλοντας οὐσιαστικά στό ὑπεύθυνο ἔργο τους μέ τήν κατάρτιση καί τόν ζήλο του. Ὑπῆρξε ἀπό τά ἱδρυτικά μέλη τῆς «Ἐταιρείας τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν», τῆς ὁποίας ἐπί ἔτη διετέλεσε Ἀντιπρόεδρος. Ἐπί δεκαπενταετία ὑπῆρξε μέλος καί ἐπί ὀκταετία Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καί Τάξις» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ). Ἐλαβε μέρος στίς Γενικές του Συνελεύσεις τοῦ ΠΣΕ, Δ΄ (Uppsala, 1968), Στ΄ (Vancouver, 1983), καί Ζ΄ (Canberra, 1991). Ὑπό τῆς τελευταίας ἐξελέγη μέλος τῆς Κεντρικῆς καί Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΣΕ.

Ὡς Μητροπολίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (1973-1991) ἀντιπροσώπευσε τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο σέ πλεῖστα Διορθόδοξα καί Διαχριστιανικά Συνέδρια, σέ ἐπίσημες πατριαρχικές ἀποστολές πρός τήν Τουρκική Κυβέρνηση, τίς ἀδελφές Ὁρθόδοξες καί μή Ἐκκλησίες, τίς ἀνά τόν Κόσμο ἐπαρχίες τοῦ Θρόνου καί πρός τό Ἅγιον Ὅρος, τοῦ ὁποίου οἱ πατέρες καί μοναχοί ἐξετίμησαν ἰδιαίτερος τήν εὐλάβεια καί τήν ἀγάπη του πρός τό «Περιβόλι τῆς Παναγίας» καί δικαίως ἐχαρακτήρισαν αὐτόν ὡς «ἔνθερμον φιλοαθωνίτην».

Τό ἔτος 1990 προήδρευσε τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς περί τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία συνεκλήθη στή Γενεύη καί ἐξέτασε τό θέμα τῆς «Ὁρθοδόξου

Διασποράς». Συνόδευσεν τόν αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο στήν ιερὰ πορεία «*Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Ἐνότητος*» αὐτοῦ σέ ὅλες σχεδόν τίς ὀρθόδοξες κατὰ τόπους Ἐκκλησίες, τήν Ρώμη, τήν Καντουαρία (Canterbury) καί τό ΠΣΕ.

Τήν 22α Ὀκτωβρίου τοῦ 1991, διαδεχόμενος τόν αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο τόν Α', ἐξελέγη παμψηφεί ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης, καί ἐνθρονίστηκε τήν 2α Νοεμβρίου στόν πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στό Φανάρι. Ἀμέσως μετὰ τήν ἀνάρρησή του στόν πάνσεπτο Οἰκουμενικό Θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔθεσε σέ ἐφαρμογή τό πολυσχιδές καί πολύπλευρο ἔργο του, σύμφωνα μέ τίς ἐξαγγελίες του στίς προγραμματικές δηλώσεις του στόν ἐνθρονιστήριο πατριαρχικό λόγο του, κατὰ τήν ἐκφώνηση τοῦ ὁποίου διεκήρυττε: «...*παραλαμβάνομεν... τόν σταυρόν Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, εἰς συνέχισιν τῆς ἀνόδου εἰς τόν Κρανίου Τόπον, ὡς συσταύρωσιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ καί τῇ Αὐτῷ συνεσταυρωμένη Ἐκκλησία, εἰς συντήρησιν τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως...*». Καί ὄντως ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀδιαλείπτως ὡς ἄλλος Κηρυναῖος αἶρει τόν Σταυρό τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί μεταλαμπαδεύει τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως αὐτῆς ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὡς νέος Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐπισκέφθηκε ἐθιμοτυπικῶς τόν Πρόεδρο τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καί κατ'ἐπανάληψιν τίς κυβερνητικές ἀρχές καί τοὺς ἀρμόδιους ὑπηρεσιακοὺς κρατικούς φορεῖς καί ἔθεσε ὑπ' ὄψιν αὐτῶν τά ἀπασχολοῦντα τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τήν Ρωμαίικη Ὁμογένεια φλέγοντα καί χρονίζοντα ἀνεπίλυτα ζητήματα. Συγκεκριμένα: πρῶτον, τήν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, δεύτερον, τήν ἐπιστροφή τῆς παρανόμως δημευθείσας ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν εὐαγγῶν φιλανθρωπικῶν καί ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ρωμαίικης Ὁμογένειας, τρίτον, τήν ἀναγνώριση τῆς νομικῆς προ-

σωπικότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί συνακόλουθα τῆς Οἰκουμενικῆς ὑποστάσεως καί ἀποστολῆς του, τέταρτο, τήν χορήγηση τῆς Τουρκικῆς ὑπηκοότητος σέ μή Τούρκους μητροπολίτες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί πέμπτον τόν σεβασμό τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν καί ἐν γένει τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Ρωμιῶν πού διαβιοῦν στήν Τουρκία.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐπιδεικνύει ζήλο ἀπαράμιλλο καί ἐργατικότητα ἀσυνήθη πού τεκμαίρεται καί ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τήν τριακονταετή πατριαρχία του πάντες οἱ ἱεροὶ ναοί, μέ πρῶτο τόν πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, οἱ ἱερές μονές, τά ἀγιάσματα, τά εὐαγγῆ φιλανθρωπικά καί ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῶν Πριγκηποννήσων ἀνακαινίσθηκαν χάρις στό ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον του γιά τήν ἐκκλησιαστική περιουσία τοῦ Πατριαρχείου καί τῶν ρωμαίικων ὁμογενειακῶν κοινοτήτων. Παράλληλα, ἀσχολεῖται μέ ἰδιαίτερη πατρική μέριμνα καί φροντίδα, καί μέ τά φλέγοντα θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν Ἀρχιεπισκοπή Κωνσταντινουπόλεως καί τό ἄμεσο ποίμνιό του, καί συντρέχει ἄμεσα γιά τήν διευθέτησή τους. Στό πλαίσιο αὐτό συνέβαλε τά μέγιστα στήν διοργάνωση τοῦ Α' Συνεδρίου τῶν ἀποδήμων καί μή Κωνσταντινουπολιτῶν στήν Κωνσταντινούπολη, ἀπό τίς 31 Ἰουνίου ἕως 2 Ἰουλίου 2006, στό ὁποῖο ἐξεφώνησε βαρυσήμαντη καί μεστή προσδοκιῶν γιά τό μέλλον τῶν Ρωμιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁμιλία.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς μέχρι τοῦδε πατριαρχίας του εἶχε τήν ἀπό Θεοῦ εὐλογία νά καθαγιασθεῖ τρεῖς φορές νέα ποσότητα Ἁγίου Μύρου κατὰ τήν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα τοῦ 1992, τοῦ 2002 καί τοῦ 2012. Μέ τά ἔντονα διαβήματα καί τίς ἐπίμονες προσπάθειές του ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων τουρκικῶν ἀρχῶν κατόρθωσε νά λάβει τήν πολυπόθητη ἄδεια νά ἐπισκεπτεται καί νά λειτουργεῖ σέ ὀρισμένες ρωμαίικες ἐρειπωμένες ἱστορικές ἐκκλησίες στήν Μικρά Ἀσία, κυρίως δέ στήν περιοχή τῆς Καππαδοκίας καί στήν Ἀνατολική Θράκη. Τόν δέ Αὐγούστο

του 2010 έτέλεσε, μετά από παρέλευση 87 έτων (1923-2010), πανηγυρική θεία λειτουργία στην ιστορική Μονή Παναγίας Σουμελά στην Τραπεζούντα του Εύξεινου Πόντου (15 Αυγούστου του 2010). Μέ δική του πρωτοβουλία διευρύνθηκε, κατά τό έτος 2004, ή Αγία καί Ίερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου διά τής συμμετοχής γιά πρώτη φορά μετά από τό 1922 καί τής έν τῷ έξωτερικῷ Ίεραρχίας του Οικουμενικού Θρόνου. Κατά τό έτος 2010, κατόπιν συντονισμένων ενεργειών του Πατριάρχου, τό τουρκικό κράτος έδωσε τήν τουρκική ύπηκοότητα σέ Μητροπολίτες του Θρόνου, μή Τούρκους ύπηκόους, οί όποιοι ποιμαίνουν έπαρχίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου στό έξωτερικό, ένῳ παρέδωσε στό Πατριαρχείο καί τούς τίτλους ιδιοκτησίας (κυριότητας) του Όρφανοτροφείου τής Πριγκήπου (29 Νοεμβρίου 2010), τό όποιο είχε παρανόμως καί αυθαίρετως δημεύσει, αλλά ύστερα από τήν προσφυγή του Οικουμενικού Πατριαρχείου στό Εύρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καί τήν δικαίωσή του, αναγκάστηκε νά συμμορφωθεί καί νά εφαρμόσει τήν απόφαση του έν λόγω δικαστηρίου αναγνωρίζοντας τό Οικουμενικό Πατριαρχείο ως τόν νόμιμο ιδιοκτήτη του Όρφανοτροφείου.

Ίδιαίτερα θετική εξέλιξη γιά τήν απρόσκοπτη άσκηση τής θρησκευτικής έλευθερίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου θεωρείται καί ή από του έτους 2003 δοθείσα σχετική άδεια από τίς τουρκικές άρχές νά τελείται έλεύθερα, κατά τήν ήμέρα των Θεοφανείων, από τόν Οικουμενικό Πατριάρχη ό καθαγιασμός των ύδάτων στόν Κεράτιο Κόλπο, ό όποιος κατά τά προηγούμενα όγδόντα έτη είχε απαγορευθεί λόγω του λαϊκού χαρακτήρα του κεμαλικού τουρκικού κράτους. Τήν 27η Νοεμβρίου 2004, καί έν όψει τής Θρονικής έορτής του Οικουμενικού Πατριαρχείου, κατά τήν όποία τιμάται ή ιερά μνήμη του έν Αποστόλους Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, ιδρυτού τής Έκκλησίας τής Κωνσταντινουπόλεως, άφοϋ έγινε δεκτό τό αίτημά του από τόν μακαριστό Πάπα Ίωάννη - Παύλο τόν Β', παρέλαβε από τήν Αγία Έδρα, επανέφερε καί εγκατέστησε στόν πάνσεπτο Πατριαρχικό

Ναό του Αγίου Γεωργίου τά ιερά λείψανα των Αγίων προκατόχων του, Αρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννου του Χρυσοστόμου καί Γρηγορίου του Θεολόγου, τά όποια επί αιώνες έφυλάσσοντο στην Βασιλική του Αγίου Πέτρου, στό Βατικανό. Επί δέ τής Πατριαρχίας αυτού άγιοκατετάχθησαν στίς Δέλτους τής Όρθοδόξου Έκκλησίας πλείστοι όσοι Άγιοι καί Όσιοι, άνδρες, γυναίκες καί παιδιά μεταξύ των όποίων καί ή Τριάδα των άνά τήν Όρθόδοξη οίκουμένη γνωστών νεοφανών «Φίλων Χριστού», ήτοι του Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου, του Αγίου Πορφυρίου, του Αγίου Ιακώβου Τσαλίκη, του Αγίου Αμφιλοχίου του έν Πάτμῳ καί του Αγίου Έφραίμ του Κατουνακιώτου, διό δικαίως καί προσφυώς έχαρακτηρίσθη ως «*Βαρθολομαίος ό Φιλάγιος*». Σημειωτέον ότι μέ πρωτοβουλία του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου άπεφασίσθη καί καθιερώθη συνοδικώς κατά τήν 21ην Ιουλίου 2021 ή «*Σύναξις των Αγίων Ιατρών*» ως έορτή, ή όποία τιμάται πλέον κατά τήν Κυριακή έκάστου έτους, τήν πλησιεστέρα προς τήν 17ην καί 18ην Οκτωβρίου, κατά τίς όποιες έορτάζεται ή «*Σύναξις των Αγίων Αναργύρων*» καί ή μνήμη του Αγίου Αποστόλου καί Εϋαγγελιστού Λουκά του Ιατροϋ.

Τήν 19ην Νοεμβρίου 1991, κατόπιν τής σεπτής εισηγήσεως αυτού καί τής σχετικής άποφάσεως τής Αγίας καί Ίερας Συνόδου, ό Πατριάρχης Βαρθολομαίος συνέστησε τήν Αδελφότητα των άπανταχοϋ, πλην τής Αμερικής, Αρχόντων Όφφικιάλων τής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Έκκλησίας, υπό τήν έπωνυμία «*Παναγία ή Παμμακάριστος*», μέ έδρα τήν Αθήνα, καί καθιέρωσε έτήσιο προσκύνημα των μελών της στό Οικουμενικό Πατριαρχείο τήν Κυριακή τής Σαμαρείτιδος, κατά τήν όποία από του έτους 1992 μέ Πατριαρχική καί Συνοδική Θεία Λειτουργία τιμάται καί ή μνήμη των έν Αγίοις Αρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως. Ύστερα από τά πολλά προσκόμματα εκ μέρους τής διοικήσεως τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ό Πατριάρχης Βαρθολομαίος ίδρυσε καί εγκαινίασε, κατά τό έτος 2000, στην Αθήνα, τό «*Γραφείο Εκπροσώπησης του Οικουμενικού Πατριαρχείου*».

Μέ την κανονική συγκατάθεση της Μητρός Ἐκκλησίας συνεστήθη στήν Ἀθήνα διά τοῦ ἀπό 7ης Μαΐου 2003 Προεδρικοῦ Διατάγματος «Ἴδρυμα Ὑποστηρίξεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», τό ὁποῖο ἔχει ὡς σκοπό τήν ἐνίσχυση τοῦ πολυμεροῦς πνευματικοῦ καί πολιτιστικοῦ ἔργου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τόν δέ Μάρτιο τοῦ 2006, μέ τήν σύμφωνη γνώμη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνεστήθη στήν Ἀθήνα ἡ Μή Κυβερνητική Ὁργάνωση ὑπό τήν ἐπωνυμία «Οἰκουμενική» καί τόν διακριτικό τίτλο «OECUMENIKA», ἡ ὁποία ὡς κοινωφελές μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἔχει ὡς κύριο σκοπό τήν ἐνίσχυση τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ, πολιτιστικοῦ καί ἀναπτυξιακοῦ ἔργου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέσω τῆς ἀνάληψης δράσεων γιά τήν παροχή βοήθειας πρός πληθυσμούς ἀναπτυσσόμενων χωρῶν, καθῶς καί ἄλλων περιοχῶν τοῦ πλανήτου, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη ἀναπτύξεως ἀνάλογων ἢ παρόμοιων δράσεων. Ἀπό δέ τοῦ ἔτους 1994, μέ ἀπόφαση τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἱδρύσκει στίς Βρυξέλλες τό «Γραφεῖο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παρά τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει».

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος συνεκάλεσε καί προήδρευσε ἐπτά Συνάξεις ὧν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, (1992, 1994, 1996, 1998, 2002, 2007, 2015, 2018, 2021), καθῶς καί τῆς Μείζονος Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τόν Νοέμβριο τοῦ 2000, στίς ὁποῖες συζητήθηκαν φλέγοντα ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί συσφίχθηκαν οἱ πνευματικές σχέσεις τῶν κατὰ τόπους Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου μέ τό Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Παράλληλα, πάμπολλες ὑπῆρξαν καί οἱ ἐπίσημες ἐπισκέψεις του σέ ὅλες τίς κατὰ τόν κόσμον ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἰδρύθηκαν νέες Ἱερές Μητροπόλεις (Μπουένος Ἀίρες, Μεξικοῦ, Χόνγκ Κόνγκ, Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας, Κορέας, Σιγκαπούρης) καί Ἱερές Ἀρχιεπισκοπές (Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Καναδᾶ, 1996) τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνά τήν οἰκουμένη καί μόλις τόν Ἰανουάριο τοῦ 2021 ἡ Πατριαρχική Ἐξαρχία στή Μάλτα

(Μελίτη), τήν ὁποία ἀπέκοψε ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱταλίας. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος κατὰ τήν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στό κράτος τῆς Οὐγγαρίας ἔλαβε τό «Βραβεῖο Ἀνθρωπίνης Ἀξιοπρέπειας» ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ «Συμβουλίου γιά τήν Ἀνθρώπινη Ἀξιοπρέπεια» καί στίς 11 Σεπτεμβρίου 2021 ἔθεσε τόν θεμέλιο λίθο τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐντός τοῦ συγκροτήματος τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας Οὐγγαρίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στή Βουδαπέστη, ὅπου τό οἰκόπεδο παρεχωρήθη ἀπό τήν Κυβέρνηση τῆς Οὐγγαρίας. Ἀξίον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τό γεγονός ὅτι ἐπὶ τῆς τριακονταετοῦς Πατριαρχίας Βαρθολομαίου τοῦ Α΄ ἐξελέγησαν πλεῖστοι ὅσοι Ἐπίσκοποι καί Μητροπολίτες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπό τόν τίτλο τῶν «ἄχρι καιροῦ» ἐμπεριστατῶν Ἱερῶν Ἐπισκοπῶν καί Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (Βρυούλων, Ἀγκύρας, Προικοννήσου, Πισιδίας, Μυριοφύτου καί Περιστάσεως, Μοσχονησίων, Ἰκονίου, Γάνου καί Χώρας, Προύσης, Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου, Κυδωνίων, Σηλυβρίας, Ἀδριανουπόλεως, Σμύρνης, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Ἀβύδου, Ἀμορίου, Ἀλικαρνασσοῦ, Ἐρυθρῶν, Εὐκαρπίας κ.ἄ.).

Πρωταρχικό μέλημα τοῦ νεοεκλεγέντος Πατριάρχου ὑπῆρξε ἡ πανορθόδοξη ἐνότητα καί συνεργασία. Γιά τήν προώθηση τοῦ στόχου αὐτοῦ συνεκάλεσε στό Φανάρι τούς Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἀπό κοινοῦ ἐξαπέλυσαν μήνυμα «μέγα», τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 1992 (Α΄ Σύναξις), πρός τήν Καθόλου Ἐκκλησία καί τόν Κόσμον, τό ὁποῖο χαρακτηριστήριστη ὡς ἡ ἐνιαία φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας. Παρόμοιες συνάξεις πραγματοποιήθηκαν ὑπό τήν προεδρία του καί κατὰ τά ἐπόμενα ἔτη μέ τήν εὐκαιρία διαφόρων σημαντικῶν ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων, ἐνῶ ὁ ἴδιος πραγματοποίησε ἐπίσημες ἐπισκέψεις σέ ὅλες τίς κατὰ τόπους ἀδελφές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Μέ τίς πολυετεῖς, ἐπίμονες καί ἐπίπονες πρωτοβουλίες τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί ἰδιαίτερα κατὰ τίς Συνάξεις τῶν

Ὁρθοδόξων Προκαθημένων στό Φανάρι ἐν ἔτει 2008 καί 2011 ἐδόθη ὥθηση μεγάλη γιά τήν ἄμεση σύγκληση στό προσεχές μέλλον τῆς πολυπόθητης Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῶν Ὁρθοδόξων. Πρός ἐπίτευξη τοῦ ἱερωτάτου αὐτοῦ ἔργου ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συνεχάλεσε ἄλλες δύο Συνάξεις τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων, μία ἐν ἔτει 2014 στό Φανάρι καί μία ἀκόμη ἐν ἔτει 2016 στό Σαμπεζύ τῆς Γενεύης, ὅπου ἀπεφασίσθη ἡ σύγκληση τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν νῆσο Κρήτη ἐν ἔτει 2016, ὅπερ καί ἐγένετο, παρά τίς λυσσαλέες προσπάθειες τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετίσκων τῆς Θυγατρὸς Ὁρθοδόξου ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας γιά τήν ἀναβολή ἢ καί ματαίωση τῆς συγκλήσεως τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Δικαίως καί προσφυῶς λοιπόν ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης χαρακτηρίσθηκε ὡς «Βαρθολομαῖος ὁ Συνοδικός».

Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἀνεσυνεκροτήθη ἐν ἔτει 1992 ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας καί συνεκροτήθη κανονικῶς ἡ Ἱεραρχία αὐτῆς, ὑπῆχθησαν στήν ἐκκλησιαστική καί κανονική δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου οἱ Ὁρθόδοξες Οὐκρανικές Κοινότητες τῆς Διασπορᾶς (1995), ἐπανενεργοποιήθη τό Αὐτόνομο διοικητικό καθεστῶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας (1996), ἀνυψώθη ἡ Αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Τσεχίας καί Σλοβακίας σέ Αὐτοκέφαλη (1998) καί ἐν ἔτει 2018 ἐχορηγήθη παρά τίς λυσσαλέες, ἀπειλητικές καί ἐκβιαστικές ἐνέργειες τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετίσκων τῆς θυγατρὸς Ὁρθοδόξου ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας τό Αὐτοκέφαλο ἐκκλησιαστικό διοικητικό καθεστῶς στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας, τήν ὁποία ἐπεσκέφθη ἐπισήμως ἀπό τήν 20ήν ἕως καί τήν 24ην Αὐγούστου 2021. Ἔτι δέ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος προήδρευσε τῆς ἐν Σόφίᾳ συγκληθείσας Μείζονος καί Ὑπερτελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν ἄρση τοῦ ἐσωτερικοῦ σχίσματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας (30 Σεπτεμβρίου - 1 Ὀκτωβρίου 1998).

Ὑπὸ τήν προεδρία του συνεκλήθη στό Φανάρι στίς 30 Ἀπριλίου τοῦ 2004, ἡ Μείζων Ἀγία καί Ἱερά Ἐνδημοῦσα Σύ-

νοδος, ἡ ὁποία ἀντιμετώπισε τήν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταστρατήγηση τῶν ὅρων τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 περί τῶν λεγομένων «*Νέων Χωρῶν*» καί γιά πρώτη φορά στά ἐκκλησιαστικά χρονικά ἀπό τῆς κανονικῆς ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τό 1850 ἀπεφάσισε «...ἐν ἀφάτῳ θλίψει καί ὀδύνῃ τήν διακοπὴν τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου, διαγραφομένου ἀπό τῶν Διπτύχων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί μὴ δυναμένου κοινωνεῖν μεθ' ἡμῶν ἐν τέ λατρεία καί ἐν τῇ διοικήσει, καί μετὰ τῶν ὑπαγομένων τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ κληρικῶν καί μοναχῶν». Ἡ συνέπεια τῆς ὡς ἄνω αὐστηρῆς, πλήν ἀπολύτως δικαιολογημένης καί ἐπιβεβλημένης ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἦταν ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού συνεκλήθη τήν 28ην Μαΐου τοῦ 2004, σύμφωνα μέ τήν ὁποία: «*Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ καί σταθερῷ πόθῳ ἐνότητος μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακηρύσσει τόν σεβασμόν καί τήν τήρησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου τοῦ 1850 καί ὅλων τῶν διατάξεων τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928*». Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης συνεχάλεσε ἐκ νέου στό Φανάρι Μείζονα Ἀγία καί Ἱερά Ἐνδημοῦσα Σύνοδο, στίς 4 Ἰουνίου 2004, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε τήν ἀποκατάσταση τῆς διακοπείσης λειτουργικῆς καί διοικητικῆς κοινωνίας μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν.

Στίς 24 Μαΐου τοῦ 2005 συνεχάλεσε καί προήδρευσε τῆς Πανορθοδόξου Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνακύφαντος σοβαροῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος στό Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖο ὀδήγησε στήν ἐκλογή τοῦ νέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', καί συνέβαλε καίρια στήν ἐπίλυση καί τοῦ ζητήματος ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου στήν Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου μέ τήν σύγκληση,

στις 17 Μαΐου τοῦ 2006, τῆς ἐν Γενεύῃ Ἀγίας καί Ἱερᾶς Διευρυμένης Συνόδου. Γιά πρώτη φορά στά ἐκκλησιαστικά χρονικά τῶν νεωτέρων ἐτῶν ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συνεκάλεσε, κατά τίς 1-2 Σεπτεμβρίου τοῦ 2011, τήν ὑπό τήν προεδρία τοῦ ἐν Φαναρίῳ Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Πρεσβυγενῶν Θρόνων, ἤτοι Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καί Κύπρου, ὅπου συνεζήτηθη τό μέλλον τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί ὁ ἴδιος ἐπανελάβε τήν ἀνησυχία καί τήν ἀγωνία τῆς Πρωτοθρόνου καί Πρωτευθύνου Μητροῦς Ἀγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας γιά τά τεκταινόμενα στή Μέση Ἀνατολή καί τίς ἐνδεχόμενες ἐπιπτώσεις πού οἱ πολιτικές ἐξελίξεις θά ἔχουν στή ζωή τῶν Χριστιανῶν οἱ ὅποιοι διαβιοῦν στήν περιοχή αὐτή. Στή Σύναξη συμμετεῖχαν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Θεόφιλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας Ἰσαάκ, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας καθώς καί Ἱεράρχες τῶν Πρεσβυγενῶν αὐτῶν Θρόνων.

Κατά τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1995 προέστη τῶν ἐν Πάτμῳ ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν 1900ή ἐπέτειο ἀπό τῆς συγγραφῆς τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ὁποίας συνεκάλεσε: α) τήν Β' Ἱερά Σύναξη τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οἱ ὅποιοι ἐξαπέλυσαν κοινό Μήνυμα πρὸς τόν κόσμον, β) Διεθνές Οἰκολογικό Συμπόσιο, μέ θέμα τήν μόλυνση τῶν θαλασσῶν, καί γ) Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τό ἱερό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως.

Μέ τήν ἑναρξή τῶν ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐορτασμῶν τῆς δισχιλιοστῆς ἐπετείου ἀπό τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2000, προέστη τῆς Γ' Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα στά Ἱεροσόλυμα, ὅπως καί ἐκείνων πού πραγματοποιήθηκαν στήν Κωνσταντινούπολη καί τήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἀνωτέρω ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων (Δ' Σύναξη, Δεκέμβριος 2000),

ὁπότε ἐξαπολύθηκαν κοινά μηνύματα τῶν Ὀρθοδόξων Παρακαθημένων πρὸς ὅλον τόν Κόσμον. Στό πλαίσιο τῶν ἀνωτέρω ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ὑπό τήν αἰγίδα καί τήν ἐμπνευσμένη πρωτοβουλία τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου διοργάνωσε στήν Κωνσταντινούπολη τό Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο, μέ θέμα: «*Ἡ Δημιουργία τοῦ Κόσμου καί ἡ Δημιουργία τοῦ Ἀνθρώπου - Προκλήσεις καί Προβληματισμοί τοῦ 2000*» (20 Αὐγούστου - 2 Σεπτεμβρίου 2000), καθώς ἐπίσης καί τό Διεθνές Συνέδριο Ὀρθοδόξου Νεολαίας μέ θέμα: «*Οἱ Νέοι στήν Ἐκκλησία τῆς Τρίτης Χιλιετίας*», (18-25 Ἰουνίου 2000). Κατά δέ τόν Ἰούλιο τοῦ 2007 συνεκάλεσε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τό «*Β' Διεθνές Συνέδριο Ὀρθοδόξου Νεολαίας*», στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος νέοι ἀπό ὅλες τίς ἀνά τόν Κόσμον ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Γιά πρώτη φορά στά ἐκκλησιαστικά χρονικά, κατόπιν τῆς παρακλήσεως τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα Ρώμης Ἰωάννου - Παύλου τοῦ Β', ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συνέταξε κείμενο προσευχῶν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ Θεοῦ Πάθους καί τό ἀπέστειλε ὡς εὐλογία γιά νά ἀναγνωσθεῖ στίς «στάσεις» τῆς καθιερωμένης λιτανείας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς στό Κολοσσαῖο, στήν ὁποία προεξάρχει ὁ ἐκάστοτε Ρωμαῖος ποντίφηξ. Ἡ κίνηση αὐτή ἦταν ἰδιαίτερα σημαντική γιά τήν σύσφιξη τῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ καθοριστικοῦ οἰκουμενικοῦ καί διαχριστιανικοῦ ρόλου τοῦ Πρωτοθρόνου καί Πρωτευθύνου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπεσκέφθη γιά πρώτη φορά τήν Α.Α. τόν Πάπα Ἰωάννη - Παῦλο τόν Β' στό Βατικανό μέ τήν εὐκαιρία τῆς Θρονικῆς ἐορτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης (27-30 Ἰουνίου 1995), ὅπου διεδήλωσε τήν σταθερή καί εἰλικρινῆ ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά συνεχίσει τήν ἀδελφική ἐπικοινωνία καί συνεργασία μέ τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία. Δέν ἐδίστασε ὅμως νά ἐπικρίνει τό Βατικανό γιά τήν ἐκκλησιαστική στήριξη πού παρέχει καί τήν ἀνοχή πού ἐπιδεικνύει ἔναντι τῆς βίαιης προσηλυτιστικῆς δράσεως τῆς «Οὐνίας» στίς ὀρθόδοξες χώρες καί νά

διακόψει ακόμη και τόν Θεολογικό Διάλογο Ὁρθοδόξων – Ρωμαιοκαθολικῶν. Εἶχε ἐκ νέου συναντήσεις μέ τόν Πάπα Ἰωάννη – Παῦλο τόν Β΄, ὕστερα ἀπό τήν τρομοκρατική ἐπίθεση στίς ΗΠΑ, (11 Σεπτεμβρίου, 2001) στίς 24 Γενάρη τοῦ 2002, κατὰ τίς ἐκδηλώσεις τῆς Ἀσσίζης, μέ τήν εὐκαιρία «τῆς ἡμέρας τῆς προσευχῆς γιά τήν εἰρήνη» καί τῆς συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν γιά τήν ἐπικράτηση αὐτῆς σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Μιά ἄλλη ἱστορική συνάντηση πραγματοποιήθηκε στό Βατικανό τόν Ἰούνιο τοῦ 2004 μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου συμπληρώσεως τῶν 40 ἐτῶν ἀπό τήν ἱστορική συνάντηση τοῦ Πάπα Παύλου τοῦ Στ΄ μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Ἀθηναγόρα τόν Α΄ στό Ἱεροσόλυμα κατὰ τό ἔτος 1964. Κατά δέ τήν Θρονική ἐορτή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐορτή Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὑπεδέχθη ἀδελφικῶς τόν Πάπα Βενέδικτο τόν ΙΣΤ΄ στήν ἔδρα του, στό Φανάρι, (29-30 Νοεμβρίου 2006), ὅπου εἶχε ἐγκάρδια, γόνιμη καί εἰλικρινῆ συζήτηση μετά τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης ἐπί τῶν θεμάτων πού ἀπασχολοῦν καί ἐνδιαφέρουν τίς δύο Ἐκκλησίες καί τήν ἀνθρωπότητα ὅλη, γιά τά ὁποῖα ἀνεγνώσθη καί ὑπεγράφη ἀπό τοὺς δύο Προκαθημένους κοινό Μήνυμα πρὸς ὅλο τόν Κόσμο. Ἀναλόγου σπουδαιότητος ὑπῆρξε καί ἡ ἐν ἔτει 2014 ἐπίσκεψη τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, Πάπα Φραγκίσκου Α΄ στό Φανάρι, ὅπου οἱ τῆς Παλαιᾶς καί Νέας Ρώμης Προκαθημένοι ἔθεσαν τά θεμέλια γιά τήν ἔτι περαιτέρω ἀδελφική προσέγγιση τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Τό ἔτος 2014 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καί ὁ Πάπας Ρώμης Φραγκίσκος Α΄ ἐπεσκέφθησαν ἀπό κοινοῦ καί προσεκύνησαν στόν παλαίφατο Ναό τῆς Ἀναστάσεως στό Ἱεροσόλυμα, ὅπου προσευχήθηκαν στόν Πανάγιο Τάφο καί ὑπέγραψαν Κοινή Διακήρυξη. Σέ αὐτήν διεκηρύσσεται ὅτι ἀμφοτέρωι προσβλέπουν στήν ἡμέρα πού θά ὑπάρξει πλήρης κοινωνία μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου καί Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί ἐπισημαίνεται ἡ σημασία τῆς συνέχισης τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, τοῦ σεβασμοῦ τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ διά τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἐπίσης οἱ Προκαθημένοι τῆς

Παλαιᾶς καί Νέας Ρώμης, Βαρθολομαῖος καί Φραγκίσκος, ἐδεσμεύθησαν νά προσφέρουν τήν κοινή μαρτυρία τους στήν ὑπηρεσία τῆς ἀνθρωπότητας. Στήν Κοινή Διακήρυξη οἱ προκαθημένοι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐξέφραζαν τήν ἀγωνία καί τό ἐνδιαφέρον τους γιά τήν κατάσταση τῶν χριστιανῶν στήν Μέση Ἀνατολή. Κατά μήνα Σεπτέμβριο τοῦ 2021 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεώς του στήν Οὐγγαρία προσκληθεῖς ὁμίλησε στό Διεθνές Εὐχαριστιακό Συνέδριο τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας στή Βουδαπέστη, ὅπου συναντήθηκε καί μέ τόν Πάπα Ρώμης Φραγκίσκο.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μέ ἐνδιαφέρον καί προσοχή παρακολουθεῖ καί συντονίζει, στό πλαίσιο τῶν ἀρμοδιοτήτων του, τό ἔργο τῶν διαφόρων Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπί τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῶν ὑπολοίπων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, μέ σκοπό τήν προώθηση «τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως». Ἀνάλογο εἶναι τό ἐνδιαφέρον καί ἀμείωτη ἡ μέριμνα πού ἐπιδεικνύει γιά τήν προώθηση καί τοῦ λεγομένου διαθρησκειακοῦ διαλόγου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀρχίσει ἀπό ἐτῶν μέ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἀφορᾷ τίς θρησκείες τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί κυρίως τοῦ Ἰσλάμ. Στό πλαίσιο τῆς προωθήσεως καί ἐμβαθύνσεως τῶν παραπάνω διαλόγων πραγματοποίησε ἐπίσημες ἐπισκέψεις σέ πολλές χριστιανικές Ἐκκλησίες καί Ὁμολογίες, σέ Διαχριστιανικούς (Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, Παγκόσμια Λουθηρανική Ὁμοσπονδία, Παγκόσμιο Συνέδριο Μεταρρυθμισμένων Ἐκκλησιῶν) καί Διαθρησκειακοῦς Διεθνεῖς Ὁργανισμούς.

Ὡς πρὸς τίς σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τίς ἄλλες θρησκείες, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης σέ συνεργασία μέ τόν σύλλογο «*Appeal of Conscience Foundation*», πού ἐδρεύει στή Νέα Ὑόρκη, κατὰ τόν Φεβρουάριο τοῦ 1994, ὀργάνωσε στήν Κωνσταντινούπολη συνέδριο, μέ θέμα: «*Εἰρήνη καί Θρησκευτική Ἀνοχή*». Σκοπός τοῦ συνεδρίου ἦταν νά διαδηλωθεῖ ἡ θέληση τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν γιά τήν μεταξύ τους

συνεργασία, ώστε να επικρατήσει παγκόσμια γαλήνη. Αποτέλεσμα του συνεδρίου υπήρξε το κοινό κείμενο, γνωστό ως «Διακήρυξη του Βοσπόρου». Για το φλέγον θέμα της παγκοσμίου ειρήνης οργανώνονται συνέδρια από το Γραφείο του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις Βρυξέλες, με την έπωνυμία «Πρωτοβουλία Βλατάδων». Σέ αυτά μετέχουν εκπρόσωποι των Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἐβραϊκῶν καί μουσουλμανικῶν κοινοτήτων τῶν Βαλκανίων.

Μετά την τρομοκρατική επίθεση στις ΗΠΑ, ἐπειδὴ κατέστη ἐπιτακτικότερη ἡ ἀνάγκη τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου καί ἰδιαίτερα μέ τό Ἰσλάμ γιά τήν ἐπικράτηση τῆς παγκοσμίου ειρήνης, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀνέλαβε πρωτοβουλία συναντήσεων ἀνά τόν κόσμο μέ πολιτικούς καί θρησκευτικούς ἡγέτες, προκειμένου νά καταδείξει τό ἀμέριστο ἐνδιαφέρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν ἐδραίωση τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, τήν καταδίκη κάθε μορφῆς βίας καί μισαλλόδοξου φανατισμοῦ στό ὄνομα τῆς θρησκείας, καθώς καί γιά τήν ἀπόρριψη κάθε ἰδεολογίας συγκρούσεως τῶν πολιτισμῶν μέ βάση τήν θρησκευτική διαφορετικότητα.

Στό πλαίσιο αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας συναντήθηκε καί εἶχε ἐποικοδομητική συνομιλία καί ἀνταλλαγή ἀπόψεων μέ τόν Πάπα Ἰωάννη – Παῦλο τόν Β΄, (25 Ἰανουαρίου 2002), μέ τόν Πρόεδρό των Η.Π.Α Τζώρτζ Μπους ἀπό τόν ὁποῖο καί ζήτησε τήν συμβολή των Η.Π.Α γιά νά σταματήσει ἡ συνεχιζόμενη μείωση τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ στούς Ἁγίους Τόπους. Συναντήθηκε ἐπίσης στίς 3 Ὀκτωβρίου τοῦ 2003 μέ τόν Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Romano Prodi, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2002 μέ τόν Πρόεδρο τοῦ Ἰράν Μοχάμεντ Χαταμί, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2002 μέ τόν Ἐμίρη τοῦ Κατάρ Σεΐχη Hamad Bin Khalifa Al -Thani καί μέ τόν Ἐμίρη τοῦ Μπαχρέιν, Shaikh Hamad Bin Isa Al- Khalifa.

Σημαντική ἐπίσης υπήρξε ἡ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά συγκαλέσει στίς Βρυξέλες συνάντηση τῶν εκπροσώπων τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, μέ θέμα:

«Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ». Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί τοῦ προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Romano Prodi, καί σκοπός τῆς ἦταν ἡ παρουσίαση τῆς στάσης τῶν θρησκειῶν ἔναντι τοῦ φαινομένου τῆς τρομοκρατίας. Σέ συνέχεια αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μετέβη στίς Βρυξέλλες, ὅπου συζήτησε μέ τόν Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Jose Manuel Barroso τήν σπουδαιότητα καί τήν πορεία τοῦ διαλόγου τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν πού προωθεῖ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο συνεργαζόμενο μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή, (12 Ἰουλίου 2005), καθώς καί μέ τόν πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου Joseph Borrell. Ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πραγματοποιήθηκε στήν Κωνσταντινούπολη, (20-21 Ὀκτωβρίου 2005) ὁ ἑνατος κατά σειρά διάλογος μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῆς Ὁμάδας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καί τῶν Εὐρωπαίων Δημοκρατῶν. Ἐκπρόσωποι τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰσλάμ καί τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παρέστησαν στίς ἐργασίες τῆς συναντήσεως μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Στή διάλεξη πού ἔδωσε στήν Σχολή Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου (L.S.E.) ὡς προσκεκλημένος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας τοῦ Λονδίνου, στίς 3 Νοεμβρίου τοῦ 2005, τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι: «τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο μπορεῖ νά διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στή συνεχῶς ἐξελισσόμενη Εὐρώπη, νά γίνει ἡ γέφυρα τῆς Εὐρώπης μέ τό Ἰσλάμ». Ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ πραγματοποιήθηκε, στίς 7 Νοεμβρίου τοῦ 2005, τό Διεθνές Διαθρησκειακό Συνέδριο, μέ θέμα: «Εἰρήνη καί Ἀνεξιθρησκία – Β΄», στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος εκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων καί Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἰσλάμ καί τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Μετά ἀπό πρόσκληση τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως ἔλαβε μέρος στή Διεθνή Διάσκεψη πού διοργανώθηκε στή Βιέννη, στίς 16 Νοεμβρίου τοῦ 2005, μέ θέμα: «Τό Ἰσλάμ σέ ἓνα πλουραλιστικό κόσμο», ὅπου μίλησε καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «Πολιτισμοί ἐν συγκρούσει καί διάλόγῳ». Στό περιθώριο τοῦ διεθνοῦς

συνεδρίου που πραγματοποίησε η παγκόσμια οργάνωση «Θρησκείες για την Ειρήνη» στην Κωνσταντινούπολη, στις 3 Δεκεμβρίου του 2005, είχε συνάντηση και συνομιλία με εκπροσώπους των Χριστιανικών Εκκλησιών, του Ισλάμ, του Ιουδαϊσμού, του Ινδουϊσμού και του Βουδισμού. Στις 12 - 15 Σεπτεμβρίου του 2006 έλαβε μέρος και μίλησε στις επίσημες εργασίες της Β' Διεθνούς Διασκέψεως των επικεφαλής των θρησκειών του Κόσμου, ή οποία συνεκλήθη στην πρωτεύουσα του Καζακστάν Astana, ενώ στις 22 Ιανουαρίου του 2007 και στο πλαίσιο των εργασιών της ολομέλειας της Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως του Συμβουλίου της Εύρώπης ανέπτυξε ομιλία, με θέμα: «Η ανάγκη και οι σκοποί του διαθρησκειακού διαλόγου».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος λόγω του μεγάλου και πρωτοφανούς ενδιαφέροντος που επιδεικνύει για την προστασία του φυσικού ενδιαφέροντος και τό λεγόμενο «Οικολογικό Ζήτημα» προσφυώς ονομάστηκε ως «ό Πατριάρχης του φυσικού Περιβάλλοντος» ή «Πράσινος Πατριάρχης».

Μετά την ανάρρησή του στον Οικουμενικό Θρόνο έδέχθη τον Πρίγκιπα Φίλιππο, Δούκα του Έδιμβούργου, ό οποίος είναι ό επίτιμος πρόεδρος του Παγκοσμίου Ταμείου για την Φύση, και οργάνωσαν από κοινού στή Θεολογική Σχολή της Χάλκης ήμερίδα επί θεμάτων προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος. Τόν Νοέμβριο του 1993 άντεπισκέφθη τον Δούκα του Έδιμβούργου στά Άνάκτορα του Μπάκιγγαμ (Buckingham) και έδωσαν νέα ώθηση στις σχετικές σκέψεις και ενέργειές τους για τό φλέγον αυτό θέμα. Συγχρόνως καθιέρωσε την έξαπόλυση ειδικών μηνυμάτων την 1ην Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, ή οποία ορίστηκε αρχικώς υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου και έπειτα και πανορθόδοξως, «ώς ήμέρα προσευχών για την προστασία της κτίσεως».

Μετέσχε και ομίλησε σέ διεθνή διαχριστιανικά και διαθρησκειακά οικολογικά συνέδρια σέ διάφορες χώρες, όπως στην Ιαπωνία και στην Άγγλία (1995), και από τό 1994 έως και τό 1999, υπό την αιγίδα του, πραγματοποιήθηκαν πέντε οικολογικά σεμινάρια στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης, όπου αναπτύχθηκαν

διάφορα θέματα. Συγκεκριμένα, τό 1994 «Θρησκευτική Έκπαίδευσις και Περιβάλλον», τό 1995 «Οικολογία και Ήθική», τό 1996 «Περιβάλλον και Κοινωνία», τό 1997 «Περιβάλλον και Δικαιοσύνη», τό 1998 «Περιβάλλον και Πτωχεία». Τό έτος 1999 εγκαινίασε τό Οικολογικό Ίνστιτούτο Χάλκης και έπ' ευκαιρία της συμπληρώσεως των 2000 έτών από της Γεννήσεως του Θεανθρώπου Ίησου Χριστού πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, υπό την αιγίδα του, Διεθνές Έπιστημονικό Συνέδριο, με θέμα: «Η Δημιουργία του κόσμου και ή Δημιουργία του Άνθρώπου-Προκλήσεις και Προβληματισμοί του 2000», (1η Σεπτεμβρίου 2000). Έπιπροσθέτως ό Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καθιέρωσε ως θεσμό την λεγομένη «Διάσκεψη της Χάλκης», ή οποία έχει τόν χαρακτήρα επιστημονικού συνεδρίου, στό όποιο οι συμμετέχοντες θά έχουν την ευκαιρία νά παρακολουθήσουν τίς εισηγήσεις διακεκριμένων περιβαλλοντικών θεολόγων (Όρθόδοξων, Ρωμαιοκαθολικών και Προτεσταντών), και νά συζητήσουν τούς τρόπους με τούς όποιους ή οικολογική ευαισθητοποίηση μπορεί νά καλλιεργηθεί και νά προωθηθεί από τίς Όρθόδοξες Θεολογικές Σχολές και τά Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα, μέσω μαθημάτων και άλλων προγραμμάτων σχετιζομένων με την προστασία της Δημιουργίας του Θεού. Ό άπώτερος σκοπός είναι ή οικολογική ευαισθητοποίηση νά ένταχθεί στά προγράμματα σπουδών των Θεολογικών Σχολών, συνεχίζοντας τό πνεύμα του διαλόγου και της άνταλλαγής άπόψεων και έμπειριών, όπως αυτό εκφράστηκε κατά τίς δύο προηγούμενες Διασκέψεις, και όπως αναδεικνύεται από τό μακροχρόνιο ενδιαφέρον και τίς συνεχείς πρωτοβουλίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου, επί τρεῖς δεκαετίες, για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Οι δύο πρώτες «Διασκέψεις της Χάλκης» φιλοξένησαν άκτιβιστές και έπιστήμονες, δημοσιογράφους και εκπροσώπους του έπιχειρηματικού κόσμου, θεολόγους και πανεπιστημιακούς, προκειμένου νά συζητήσουν και νά προβληματιστούν από κοινού επί πνευματικών αλλά και πρακτικών καθημερινών ζητημάτων

πού σχετίζονται με τόν σεβασμό καί τήν προστασία τοῦ κοινοῦ μας Οἴκου. Ἡ Α' Διάσκεψη πραγματοποιήθηκε τόν Ἰούνιο τοῦ 2012, μέ θέμα, «*Παγκόσμια Εὐθύνη καί Περιβαλλοντική Βιωσιμότητα*». Ἡ Β' Διάσκεψη πραγματοποιήθηκε τόν Ἰούνιο τοῦ 2015, καί συγκέντρωσε ἐπιφανεῖς προσωπικότητες καί ειδικούς ἀπό ὅλο τόν κόσμο, οἱ ὁποῖοι συζήτησαν γιά τό περιβάλλον, τήν λογοτεχνία καί τίς τέχνες. Τήν Γ' διεθνῇ «*Διάσκεψη τῆς Χάλκης*», γιά τήν Θεολογία καί τήν Οἰκολογία, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συνεκάλεσε, ἀπό τίς 31 Μαΐου ἕως τίς 4 Ἰουνίου 2019, στήν Κωνσταντινούπολη. Ἡ Διάσκεψη ἔφερε στήν τράπεζα τοῦ διαλόγου περί τούς πενήντα διακεκριμένους θεολόγους καί ειδικούς ἐπιστήμονες, ἀπό σαράντα Θεολογικές Σχολές καί Ἰνστιτούτα ἀπό ὅλο τόν κόσμο, οἱ ὁποῖοι συζήτησαν μέ θέμα: «*Θεολογική Ἐκπαίδευση καί Οἰκολογική ἐγργορση*». Ἀπό 26 ἕως 28 Ἰανουαρίου 2021 διεξήχθη διαδικτυακά λόγω τῆς πανδημίας, ἡ Δ' «*Διάσκεψη τῆς Χάλκης*» ἡ ὁποία διοργανώθηκε ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο γιά τό Περιβάλλον, μέ θέμα: «*COVID-19 καί κλιματική ἀλλαγὴ: Ζώντας καί μαθαίνοντας ἀπό μιά πανδημία*». Κατά δέ τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2021 διεξήχθη στήν Ἱερά Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης τό Διεθνές ἐπιστημονικό Συνέδριο, ὑπό τόν τίτλο: «*Ecumenical initiative for the protection of environment and culture*», διοργανωθέν ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Κέντρο Βυζαντινῶν καί Μεταβυζαντινῶν Μνημείων σέ συνεργασία μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.

Τήν ἀνοιξη τοῦ 2005 τιμήθηκε ἀπό τόν Ο.Η.Ε., μαζί μέ ἕξι ἄλλες προσωπικότητες, μέ τό βραβεῖο «*Ἱπέρμαχοι τῆς Γῆς*» γιά τήν συνεισφορά του στήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ἐνῶ τοῦ ἀπενεμήθησαν καί ἄλλα σχετικά διεθνῇ βραβεῖα (Νέα Ὑόρκη καί Λιχτενστάιν τοῦ Ἰδρύματος Binding). Στίς 19 Νοεμβρίου 2005 ἀνακηρύχτηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ ἀρχαιότερου ἰταλικοῦ πανεπιστημίου «*Alma Mater Studiorum*» τῆς Μπολόνια, λόγω τῶν περιβαλλοντικῶν εὐαισθησιῶν του. Ἡ ἐπίσημη τελετή ἔγινε στόν περιώνυμο γιά τά ψηφιδωτά του ναό τοῦ Σάν Βιτάλε, στή Ραβέννα.

Καινοτόμος καί πρωτοποριακή ὑπῆρξε ἡ πρωτοβουλία τοῦ Πατριάρχου γιά τήν πραγματοποίησιν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διεθνῶν οἰκολογικῶν ἐν πλῶ συμποσίων πού εἶναι τά κάτωθι: α) Τό 1995, στήν Πάτμο, μέ θέμα: «*Ἀποκάλυψις καί περιβάλλον*», β) Στόν Εὐξείνιο Πόντο - Μαύρη Θάλασσα, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1997, μέ θέμα: «*Ἡ Μαύρη Θάλασσα ἐν κινδύνῳ*», γ) Στόν Δούναβη ποταμό, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1999, μέ θέμα: «*Δούναβις, ποταμός ζωῆς*», δ) Στήν Ἀδριατική θάλασσα, τόν Ἰούνιο τοῦ 2002, μέ θέμα: «*Ἡ Ἀδριατική μιά ἀπειλουμένη θάλασσα, εἷς κοινός στόχος*», ε) Στήν Βαλτική Θάλασσα, τόν Ἰούνιο τοῦ 2003, στ) Στόν Ἀμαζόνιο ποταμό, τόν Ἰούλιο τοῦ 2006, ζ) Στήν Γροιλανδία, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2007, γιά τήν προστασία τῶν παγετῶν τῆς Ἀρκτικής, η) Στόν ποταμό Μισισσιπή, τό ἔτος 2009 καί θ) τό ἐν Ἑλλάδι διοργανωθέν ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διεθνές οἰκολογικό συμπόσιο μέ τίτλο: «*Πρός μιά πιό Πράσινη Ἀττική: Συντηρώντας τόν πλανήτη καί προστατεύοντας τούς κατοίκους του*», τό ὁποῖο διεξήχθη στήν Ἀθήνα καί τά νησιά τοῦ Σαρωνικοῦ ἀπό τίς 5 ἕως 8 Ἰουνίου 2018.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι τά μέν οἰκολογικά ἐν πλῶ συμπόσια γιά τήν προστασία τῆς Μαύρης Θάλασσας καί τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως συνδιοργανώθηκαν μέ τήν συνεισφορά καί συμμετοχή ἀντίστοιχα τῶν Προέδρων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Jacques Santer καί τοῦ κ. Romano Prodi, τό δέ Δ' συμπόσιο γιά τήν προστασία τῆς Ἀδριατικῆς Θάλασσας καί τό Ε' συμπόσιο γιά τήν προστασία τῆς Βαλτικῆς Θάλασσας μέ τήν ἐνεργό συμμετοχή τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ κ. Kofi Annan, ἐνῶ στό περιθώριο τοῦ Δ' ἐν πλῶ οἰκολογικοῦ συμποσίου γιά τήν προστασία τῆς Ἀδριατικῆς θάλασσας ὑπογράφηκε στίς 10 Ἰουνίου τοῦ 2002, ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη καί τόν μακαριστό Πάπα Ἰωάννη – Παῦλο τόν Β' ἡ λεγόμενη «*Διακήρυξη τῆς Βενετίας*» γιά τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Στό πλαίσιο αὐτῆς τῆς διοργάνωσης ἀπονεμήθηκε στόν πατριάρχη Βαρθολομαῖο ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος τῆς Σχολῆς

Διασώσεως τῶν Πολιτισμικῶν Ἀγαθῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ραβέννας. Τόν Ἰούνιο τοῦ 2002, λίγες ἡμέρες μετά τό Δ' Διεθνές ἐν πλῶ Οἰκολογικό Συνέδριο γιά τήν προστασία τῆς Ἀδριατικῆς Θάλασσας, ἀπενεμήθη στόν Οἰκουμενικό πατριάρχη Βαρθολομαῖο τό νορβηγικό οἰκολογικό βραβεῖο τῆς «Sophie Foundation» γιά τό 2002, γνωστότερο ὡς «Πράσινο Νόμπελ», γιά τίς προσπάθειές του σύνδεσης τῆς πίστεως μέ τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, συνοδευόμενο ἀπό τό ποσό τῶν 100.000 δολλαρίων, τό ὁποῖο διέθεσε ὁ πατριάρχης γιά τά ἄπορα παιδιά τῆς Ἀφρικῆς μέσω τῆς Unicef, γιά τά παιδιά τοῦ δρόμου τῆς Πόλης καί τῆς Ἀθήνας, ἀλλά καί γιά τήν ἐνίσχυση διαφόρων οἰκολογικῶν δραστηριοτήτων. Τό ΣΤ' συμπόσιο γιά τήν προστασία τοῦ Ἀμαζονίου καί τό Ζ' συμπόσιο γιά τήν προστασία τῆς Ἀδριατικῆς συνδιοργανώθηκαν μέ τόν πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Jose Manuel Barroso.

Ἄξιο ἰδιαίτερας μνείας εἶναι ὅτι στό πλαίσιο τῆς προβολῆς τοῦ μηνύματος τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς πνευματικῆς προσφορᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στόν σύγχρονο κόσμο, μετά ἀπό ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ προεδρείου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, κατά τό 1994 προσεκλήθη καί μίλησε στήν ὀλομέλειά του, ἄν καί δέν εἶναι ἀρχηγός κράτους, ὅπως ἀπαιτεῖται, ἀλλά ὑπό τήν ιδιότητα τοῦ κορυφαίου θρησκευτικοῦ ἡγέτη. Προσκληθεῖς μίλησε στήν ὀλομέλεια τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τό 2007, στήν Ὀλομέλεια τῆς Unesco τό 1995, στό Παγκόσμιο Οἰκονομικό Forum τοῦ Davos τό 1996 τό 2006 καί τό 2020, καθῶς καί στό «Forum 2000» τῆς Πράγας τό 1999. Κατά τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2020 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀπηύθυνε στό μαγνητοσκοπημένο μήνυμά του πρὸς τοὺς συνέδρους τῆς 7ης ἐτήσιας διαθρησκειακῆς συνάντησης «G20 Interfaith Forum», ἡ ὁποία φιλοξενήθηκε στή Σαουδική Ἀραβία καί ἡ ὁποία, λόγω τῆς πανδημίας, πραγματοποιήθηκε διαδίκτυακά, ἐνῶ στίς δέ 13 Σεπτεμβρίου 2021 μίλησε διά ζώσης, στά ἀγγλικά, στό Διαθρησκειακό Forum τῆς Συνόδου Κορυφῆς τῆς «G20 Interfaith Forum», στήν Μπολόνια τῆς

Ἰταλίας. Ἀπό τό ἔτος 1993 μέχρι καί σήμερα συναντήθηκε μέ ὄλους τοὺς προέδρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καί συζήτησε μαζί τους, ἀφενός γιά θέματα πού ἀφοροῦν τήν πνευματική κατάσταση τῆς Εὐρώπης καί τόν ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας σέ αὐτή, ἀφετέρου δέ πνευματικά, ἠθικά καί κοινωνικά ζητήματα πού ἐνδιαφέρουν καί ἀπασχολοῦν ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Τόν Ἰανουάριο τοῦ 2004, κατά τήν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στήν Ἀβάνα, ἀναφέρθηκε στήν ἀνάληψη τῶν ἐν γένει περιβαλλοντικῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐνῶ τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2009 προήδρευσε σέ περιβαλλοντολογικό συμπόσιο πού ὀργάνωσε ὁ Ὄργανισμός «Θρησκεία, Ἐπιστήμη καί Περιβάλλον» στήν Νέα Ὀρλεάνη τῶν Η.Π.Α.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀπό τήν 1ην ἕως καί τήν 3ην Ὀκτωβρίου 2021 ἔλαβε μέρος καί ὁμίλησε κατά τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς 14ης Διεθνοῦς Διασκέψεως «World Policy Conference», ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στό Abu Dhabi τῶν Ἡνωμένων Ἀραβικῶν Ἐμιράτων ὅπου εἶχε συναντήσεις μέ ὑψηλά Κυβερνητικά στελέχη τοῦ Ἐμιράτου, ἐνῶ τήν 4ην Ὀκτωβρίου 2021 εὐρισκόμενος στή Ρώμη ἀρχικῶς μαζί μέ τόν Πάπα Φραγκίσκο παρέστησαν στήν ἐπίσημη τελετή ὑπογραφῆς τῆς ἐκκλήσεως θρησκευτικῶν ἡγετῶν γιά τό Περιβάλλον, ὑπό τόν τίτλο «Faith and Science: Toward COP26», καί ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησε στήν συνάντηση «Science and Ethics for Happiness Project» σχετικῶς μέ τήν φτώχεια στόν κόσμο, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στήν Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν τοῦ Βατικανοῦ. Τήν 5ην Ὀκτωβρίου 2021, παγκόσμια ἡμέρα Ἐκπαιδευτικῶν ἀπηύθυνε χαιρετισμό στήν ἐν Βατικανῷ ἐκδήλωση: «Religions and Education: Towards a Global Compact on Education», ἡ ὁποία ἀφοροῦσε τόν ρόλο τῆς Θρησκείας στήν Παιδεία καί τήν 7ην Ὀκτωβρίου 2021 παρέστη μετά τοῦ Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου στό Ποντιφικό Πανεπιστήμιο τοῦ Λατερανοῦ, κατά τήν ἐπίσημη τελετή ἱδρύσεως τῆς ἑδρας Οἰκολογίας καί Περιβάλλοντος, ἡ ὁποία φέρει τό ὄνομα τοῦ Πάπα καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Στό πλαίσιο τῆς συμπληρώσεως τριάκοντα ἐτῶν εὐκλεοῦς καί τετιμημένης

Πατριαρχίας στὸν Πάνσεπτο Ἀποστολικό, Πατριαρχικό καὶ Οἰκουμενικό Θρόνο, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης πραγματοποίησε ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου ἕως καὶ 3 Νοεμβρίου 2021 ἐπίσημη Πατριαρχική ἐπίσκεψη στὶς Η.Π.Α., ὅπου συναντήθηκε ἐπισήμως στὸν Λευκό Οἶκο μέ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀμερικῆς Τζό Μπάιντεν καὶ μέ πολλούς ἄλλους ὑψηλόβαθμους κυβερνητικούς καὶ πολιτειακούς θεσμικούς παράγοντες τῶν Η.Π.Α., ἐνῶ σέ κλίμα βαθείας συγκινησεως ἐτέλεσε καὶ τὰ θυρανοίξια τοῦ νεόδμητου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου στό σημεῖο «μηδέν» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος ἀνηγέρθη στήν ἴδια τοποθεσία ὅπου πρὶν ἀπὸ εἴκοσι ἔτη (2001-2021) βρισκόταν ὁ παλαιός Ἑλληνορθόδοξος Ναός τοῦ Ἀγίου Νικολάου δίπλα στοὺς Δίδυμους πύργους καὶ εἶχε καταστραφεῖ κατὰ τίς τρομοκρατικές ἐπιθέσεις τῆς 11ης Σεπτεμβρίου τοῦ 2001.

Πραγματοποίησε γενικότερου ἐνδιαφέροντος συναντήσεις μέ πολιτικούς ἡγέτες πού ποτέ δέν εἶχε ἐπισκεφθεῖ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ὅπως μέ τὸν Φιντέλ Κάστρο (2004), ἐνῶ ἐπισκέφθηκε καὶ χῶρες, Ἀζερμπαϊτζάν, τὴν Κορέα, τὸ Καζακστάν, ὅπου οὐδέποτε εὐρέθη προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἔχει τιμηθεῖ μέ τὸ ἀνώτατο παράσημο πολλῶν κρατῶν, μέ τὸ χρυσοῦν μετάλλιο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσου, καὶ τοῦ ἔχουν ἀπονεμηθεῖ διεθνή βραβεῖα γιὰ τίς οἰκολογικές πρωτοβουλίες καὶ δραστηριότητές του.

Τό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης κατὰ τὸ παρελθόν ἐτίμησε τὸν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, ὅταν τοῦ ἀπένειμε τὸν τίτλο τοῦ «Φίλου» τοῦ Πανεπιστημίου τὸ 1997 καθώς καὶ ἐκεῖνο τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος τοῦ Τμήματος Μηχανικῶν Περιβάλλοντος τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τῆς Ξάνθης τὸ 1997. Κατὰ δέ τὸ ἔτος 2007, τὸ Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ἐξέδωσε πολυτελῆ ἀφιερωματικό τόμο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαπενταετοῦς πατριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Πάμπολλες ὑπῆρξαν οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον τιμητικές διακρίσεις στό πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐταῖρος τῆς

Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας τῆς Κρήτης, ἐπίτιμο μέλος τοῦ ιδρύματος «Pro Oriente» τῆς Βιέννης καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ πλείστων ὅσων πανεπιστημίων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστραλίας. Τυγχάνει ἐπίσης ἐπίτιμος δημότης πολλῶν πόλεων καὶ ἱστορικῶν κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔχει γίνεи δεκτός ὑπὸ πλείστων ἀρχηγῶν κρατῶν καὶ Κυβερνήσεων, ἐνῶ τοῦ ἀπενεμήθησαν καὶ ἀνώτατες κρατικές διακρίσεις ἀνὰ τὴν ὑφήλιο.

Γιὰ ὅσα, χάριτι Θεοῦ, ἐπετεύχθησαν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου ἁξία μνείας εἶναι τὰ ὅσα ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων Συμεών, ἀναφερόμενος στήν πρωθιεραρχική διακονία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, προσφυῶς γράφει: «Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἔκαμε τὴν Κωνσταντινούπολη τὸ κέντρο τοῦ κόσμου. Ἄνοιξε «τὴν πύλην τὴν κεκλεισμένην» γιὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ κόσμος στό Φανάρι ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐξέλθῃ τὸ Φανάρι στὸν κόσμο... Αὐτό ἔκαμε ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος μέ τίς ἀνὰ τὸν κόσμο περιοδεῖες του. Τό ἄνθος τῆς Ὁρθοδοξίας ἄνοιξε. Τὰ πέταλά του στόλισαν τὴν Οἰκουμένη. Φάνηκε ἡ ὠραιότητά του καὶ ὁ κόσμος πληρώθηκε ἀπὸ τὴν εὐωδία του...».

Θεοπνεύστως καὶ γλαφυρῶς ἔχει διατυπωθεῖ ὅτι: «Τό Πατριαρχεῖο καὶ ὁ Πατριάρχης μας συνιστοῦν ἐγκώμιον, συνθέτουν πατριαρχικόν κοντάκιον. Ἀποθησαυρίζονται στό Θησαυροφυλάκιον τῆς αἰωνιότητος... Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι μέσα στὸν κόσμο καὶ κοντά στὸν ἄνθρωπο. Καταφέρνει ὅμως νὰ βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα. Εἶναι μέσα στήν κοινωνία. Ἀφουγκράζεται τὸν παλμό της. Ξεφεύγει ὅμως ἀπὸ τὴ ματαιότητα καὶ τὴ φθορά της. Παρατηρώντας τον κανεῖς νὰ κινεῖται, νὰ ἐργάζεται, νὰ γράφει, νὰ ὁμιλεῖ, νὰ διαβάσει, διακρίνει μιὰ χάρη, μιὰ πλούσια εὐλογία. Νομίζεις ὅτι στά πόδια του μπλέκεται ὁ Θεός. Ὁ Θεός προπορεύεται καὶ ὁ Πατριάρχης ἀκολουθεῖ...».

Γιὰ τὴν Τριακονταετῇ Σεπτῇ Πατριαρχική Οἰακοστροφία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

στόν μαρτυρικό θρόνο τῆς καθηγιασμένης καί ἀειζώου Μητρός Ἀγίας Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κατά τό σωτήριο ἔτος 2021 συμπύπτει μέ τήν συμπλήρωση ἐξηκονταετίας ὅλης ἀπό τῆς εἰς Διάκονο χειροτονίας αὐτοῦ κατά τήν 13ην Αὐγούστου 1961 στήν νῆσο Ἴμβρο, ὅπου ἔλαβαν χώρα οἱ ἐκκλησιαστικές καί λοιπές πολιτιστικές ἐκδηλώσεις γιά τό εὐφρόσυνο αὐτό γεγονός, προσήκει ἡ τοῦ Ἰωάννου Μαυρόπουλος εὐχετική γραφή: «Δέσποτά μου, τοῦτο πάντες ποθοῦμεν, τοῦτο ζητοῦμεν, ὑπέρ τούτου δεόμεθα διά παντός τοῦ Θεοῦ, ζῆν εἰς μήκιστον χρόνον, εὐεκτεῖν, ὑγιαίνειν, εὐτυχεῖν, εὐθυμεῖν, εὐοδοῦσθαι πρός πάντα καί διά πάντα δοξάζεσθαι...».

